■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story **מקרא-key:**

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
מקרא-key:	■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

| | | |

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

																		סוטה-המקנא	
																		מימרא	מאן דאמר
																		אמרו: הניחו לו כבודו במלכים יותר מבהדיוטות.	
																		מי לנו גדול מיוסף כו'.	
																		בא וראה כמה חביבות מצות על משה רבינו, שכל ישראל כולן נתעסקו בביזה והוא נתעסק במצות, שנאמר: (משלי י) חכם לב יקח מצות וגו'.	ת"ר:
																		ומנין היה יודע משה רבינו היכן יוסף קבור?	
																		סרח בת אשר נשתיירה מאותו הדור, הלך משה אצלה, אמר לה: כלום את יודעת היכן יוסף קבור? אמרה לו: ארון של מתכת עשו לו מצרים וקבעוהו בנילוס הנהר, כדי שיתברכו מימיו. הלך משה ועמד על שפת נילוס, אמר לו: יוסף, יוסף, הגיע העת שנשבע הקב"ה שאני גואל אתכם, והגיעה השבועה שהשבעת את ישראל, אם אתה מראה עצמך - מוטב, אם לאו - הרי אנו מנוקין משבועתך, מיד צף ארונו של יוסף.	אמרו:
																		ואל תתמה היאך ברזל צף, שהרי כתיב: (מלכים ב' ו) ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל אל המים וגו' אהה אדוני והוא שאול ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך שמה ויצף הברזל, והלא דברים ק"ו: ומה אלישע תלמידו של אליהו ואליהו תלמידו של משה - צף ברזל מפניו, מפני משה רבינו - על אחת כמה וכמה.	
																		בקברניט של מלכים היה קבור, הלך משה ועמד על קברניט של מלכים, אמר: יוסף, הגיע עת שנשבע הקב"ה שאני גואל אתכם, והגיעה שבועה שהשבעת את ישראל, אם אתה מראה עצמך - מוטב, ואם לאו - הרי אנו מנוקין משבועתך, באותה שעה נזדעזע ארונו של יוסף, נטלו משה והביאו אצלו.	רבי נתן:
																		וכל אותן שנים שהיו ישראל במדבר, היו שני ארונות הללו אחד של מת ואחד של שכינה מהלכין זה עם זה	
																		והיו עוברין ושבין אומרים: מה טיבן של שני ארונות הללו?	
																		אחד של מת ואחד של שכינה	אמרו:
																		וכי מה דרכו של מת להלך עם שכינה?	
																		קיים זה כל מה שכתוב בזה.	אמרו:
																		ואי לא עסיק ביה משה, ישראל לא הוו מיעסקי ביה? והכתיב: (יהושע כד) ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל ממצרים קברו בשכם	
																		ותו, אי לא איעסקו ביה ישראל, בניו לא הוו מיעסקי ביה? והכתיב: (יהושע כד) ויהיו לבני יוסף לנחלה	
																		הניחו לו, כבודו במרובים יותר מבמועטין	אמרו:
																		הניחו לו, כבודו בגדולים יותר מבקטנים	ותו אמרו:
																		קברו בשכם	
																		מאי שנא בשכם?	
																		משכם גנבוהו, ולשכם נחזיר אבידתו.	רבי חמא ברבי חנינא:
																		קשו קראי אהדדי, כתיב: (שמות יג) ויקח משה את עצמות יוסף עמו, וכתיב: ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל וגו'.	
																		כל העושה דבר ולא גמרו ובא אחר וגמרו, מעלה עליו הכתוב על שגמרו כאילו עשאו.	רבי חמא ברבי חנינא:
																		אף מורידין אותו מגדולתו, דכתיב: (בראשית לח) ויהי בעת ההיא וירד יהודה.	רבי אלעזר:
																		אף קובר אשתו ובניו, דכתיב: (בראשית לח) ותמת בת שוע אשת יהודה וגו', וכתיב: וימת ער ואונן.	רבי שמואל בר נחמני:
																		מפני מה נקרא יוסף עצמות בחייו? מפני שלא מיחה בכבוד אביו, דקאמרי ליה (בראשית מד) עבדך אבינו, ולא אמר להו ולא מידי.	רב יהודה אמר רב:
																		מפני מה מת יוסף קודם לאחיו? מפני שהנהיג עצמו ברבנות.	רב יהודה אמר רב, ואיתימא רבי חמא ברבי חנינא:
																		(בראשית לט) ויוסף הורד מצרימה	
																		אל תיקרי הורד אלא הוריד, שהוריד איצטגניני פרעה מגדולתן.	רבי אלעזר:

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	key-מקרא:

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review > מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **key-מקרא:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story key-מקרא:

																			סוטה-היה מביא
																			מימרא
																		מאן דאמר	
יד.	מ															■			היה מביא את מנחתה בתוך כפיפה מצרית, ונותנה על ידיה כדי ליגעה.
יד.																■			כל המנחות תחילתן וסופן בכלי שרת, וזו תחלתה בכפיפה מצרית וסופה בכלי שרת.
יד.																■			כל המנחות טעונות שמן ולבונה, וזו אינה טעונה לא שמן ולא לבונה.
יד.																■			כל המנחות באות מן החטין, וזו באה מן השעורין.
יד.																■			מנחת העומר אע"פ שבאה מן השעורין, היא היתה באה גרש, וזו באה קמח.
יד.																■		רבן גמליאל:	כשם שמעשיה מעשה בהמה, כך קרבנה מאכל בהמה.
יד.	ג													■		◊		תניא, אבא חנין אומר משום רבי אליעזר:	(וכל כך למה) כדי ליגעה, כדי שתחזור בה, אם ככה חסה תורה על עוברי רצונו, קל וחומר על עושי רצונו.
יד.													¿						וממאי משום דחסה הוא? דילמא כי היכי דלא תימחק מגילה
יד:												!				◊		קסבר:[רבי אליעזר]	משקה ואח"כ מקריב את מנחתה, דאי משום מגילה, הא אימחיקא לה.
יד:		<														■			כל המנחות כו'.
יד:														■	¿	◊		ורמינהו:	סדר מנחות כיצד? אדם מביא מנחה מתוך ביתו בקלתות של כסף ושל זהב, ונותנה לתוך כלי שרת ומקדשה בכלי שרת, ונותן עליה שמנה ולבונתה ומוליכה אצל כהן, וכהן מוליכה אצל מזבח ומגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו, ומסלק את הלבונה לצד אחד וקומץ ממקום שנתרבה שמנה, ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת, ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו, ומעלהו ומקטירו בכלי שרת, ומולחו ונותנו על גבי האישים, קרב הקומץ - שיריה נאכלין, ורשאין הכהנים ליתן לתוכה יין ושמן ודבש, ואין אסורין אלא מלחמץ
יד:		<												■	¿			קתני מיהא:	בקלתות של כסף ובקלתות של זהב
יד:													!			◊		רב פפא:	אימא: בכלים הראויין לכלי שרת.
יד:												■							מכלל דכפיפה מצרית לא חזיא
יד:										¿									כמאן?
יד:										¿						◊			דלא כרבי יוסי ברבי יהודה
יד:								♦	■	¿						◊		דתניא:[רבי]	כלי שרת שעשאן של עץ - רבי פוסל
יד:								♦	■	¿						◊		רבי יוסי ברבי יהודה:	מכשיך
יד:							!									◊			אפי' תימא רבי יוסי ברבי יהודה, אימר דא"ר יוסי בר' יהודה - בחשובין, בפחותין מי אמר? וכי לית ליה לר' יוסי בר יהודה (מלאכי א) הקריבהו נא לפחתך?
יד:		<												■					ונותנה לכלי שרת ומקדשה בכלי שרת.
יד:													¿			◊			שמעת מינה: כלי שרת אין מקדשין אלא מדעתֵ
יד:														■		◊			אימא: נותנה בכלי שרת לקדשה בכלי שרת.
יד:		<												■					ונותן עליה שמנה ולבונתה.
יד:													■			◊			שנאמר: (ויקרא ב) ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה.
יד:		<												■					ומוליכה אצל כהן.
יד:													■			◊			דכתיב: (ויקרא ב) והביאה אל בני אהרן וגו'.
יד:																■			וכהן מוליכה אצל מזבח.
יד:														■		◊			דכתיב: (ויקרא ב) והגישה אצל המזבחֵ

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																			סוטה-היה מביא
																			מימרא
																			מאן דאמר
יד:		<											■						מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו.
יד:												^							מנלן?
יד:			◊								!								דכתיב: (ויקרא ו) וזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפני ה' אל פני המזבח
יד:			◊							■	!								לפני ה' - יכול במערב? ת"ל: אל פני המזבח, אי אל פני המזבח יכול בדרום? ת"ל: לפני ה', הא כיצד? מגישה בקרן דרומית מערבית כנגד חודה של קרן ודיו
יד:			◊							■	!								רבי אלעזר: יכול יגישנה במערבה של קרן או לדרומה של קרן? אמרת: כל מקום שאתה מוצא שני מקראות, אחד מקיים עצמו ומקיים דברי חבירו, ואחד מקיים עצמו ומבטל דברי חבירו, מניחין את שמקיים עצמו ומבטל חבירו ותופסין את שמקיים עצמו ומקיים חבירו, כשאתה אומר לפני ה' במערב - ביטלתה אל פני המזבח בדרום, וכשאתה אומר אל פני המזבח בדרום - קיימתה לפני ה' במערב, הא כיצד? מגישה לדרומה של קרן.
יד:									¿										והיכן קיימתה?
יד:			◊					!											קסבר האי תנא: כוליה מזבח בצפון קאי.
יד:			◊						¿										מאי ודיו?
יד:			◊					!											איצטריך, ס"ד אמינא תיבעי הגשת מנחה גופה, קמשמע לן.
יד:							¿												ואימא הכי נמי
יד:						!													אמר קרא: והקריבה אל הכהן וגו' והגישה אל המזבח, מה הקרבה אצל כהן בכלי, אף הגשה אצל מזבח בכלי.
יד:		<	◊										■						ומסלק את לבונתה לצד אחד.
יד:												■							כי היכי דלא תקמוץ בהדי מנחה
יד:			◊									■							כדתנן: קמץ, ועלה בידו צרור או גרגר מלח או קורט לבונה - פסול.
יד:		<	◊										■						וקומץ ממקום שנתרבה שמנה.
יד:												^							מנלן?
יד:			◊								!								דכתיב: (ויקרא ב) מסלתה ומשמנה מגרשה ומשמנה.
יד:		<	◊										■						ונותנו לתוך כלי שרת ומקדשו בכלי שרת.
יד:												¿							למה לי? הא קדשה חדא זימנא
יד:			◊								!								מידי דהוה אדם, דם אע"ג דקדישתיה סכין בצואר בהמה, הדר מקדיש ליה בכלי שרת, הכא נמי לא שנא.
יד:		<	◊										■						ומלקט את לבונתה ונותנה על גביו.
יד:			◊									■							דכתיב: (ויקרא ו) ואת כל הלבונה אשר על המנחה.
יד:		<	◊										■						ומעלהו ומקטירו בכלי שרת.
טו.												¿							בכלי שרת מקטיר ליה?
טו.			◊										■						אלא אימא: מעלהו בכלי שרת להקטירו.
טו.		<	◊										■						ומולחו ונותנו על גבי האישים.
טו.			◊									■							דכתיב: (ויקרא ב) וכל קרבן מנחתך במלח תמלח וגו'.
טו.		<	◊										■						קרב הקומץ - שיריה נאכלין.
טו.												^							מנלן?

♦ חולקים-disputants	■ מימרא-statement
◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review	¿ קושיא-challenge
< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment	^ שאלה-question
Oמעשה-story	! תירוץ-answer
key-מקרא:	■ ראיה-proof

																		סוטה-היה מביא	
																		מימרא	מאן דאמר
																		דכתיב: (ויקרא ב) והקטיר הכהן את אזכרתה וגו', וכתיב: (ויקרא ב) והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו.	
																		קרב הקומץ	
																		למר כדאית ליה ולמר כדאית ליה	
																		הקומץ מאימתי מתיר שיריים באכילה? רבי חנינא אמר: משתשלוט בו האור	דאיתמר:[רבי חנינא]
																		משתיצת האור ברובו.	רבי יוחנן:
																		ורשאין הכהנים ליתן לתוכו יין ושמן דבש.	
																		מאי טעמא?	
																		אמר קרא: למשחה ־ לגדולה, כדרך שהמלכים אוכלין.	
																		ואין אסורין אלא מלחמץ.	
																		דכתיב: (ויקרא ו) לא תאפה חמץ חלקם	
																		אפילו חלקם לא תאפה חמץ.	רבי שמעון בן לקיש:
																		כל המנחות כו'.	
																		וכל המנחות טעונות שמן ולבונה? והאיכא מנחת חוטא, דרחמנא אמר: (ויקרא ה) לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה	
																		הכי קאמר: כל המנחות טעונות שמן ולבונה ובאות מן החיטין ובאות סלת, מנחת חוטא אף על פי שאינה טעונה שמן ולבונה ־ באה מן החטין ובאה סלת. מנחת העומר אע"פ שהיא באה מן השעורין ־ טעונה שמן ולבונה ובאה גרש, וזו אינה טעונה לא שמן ולא לבונה ובאה מן השעורין ובאה קמח.	
																		בדין הוא שתהא מנחת חוטא טעונה שמן ולבונה, שלא יהא חוטא נשכר, ומפני מה אינה טעונה? שלא יהא קרבנו מהודר, ובדין הוא שתהא חטאת חלב טעונה נסכים, שלא יהא חוטא נשכר, ומפני מה אינה טעונה? שלא יהא קרבנו מהודר, אבל חטאתו של מצורע ואשמו טעונין נסכים, לפי שאין באין על חטא.	תניא, אמר ר"ש:
																		איני?	
																		על שבעה דברים נגעים באין וכו'	והאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:
																		התם מנגעיה הוא דאיכפר ליה, כי מייתי קרבן ־ לאשתרויי בקדשים הוא דקא מייתי.	
																		אלא מעתה, חטאת נזיר תהא טעונה נסכים, לפי שאינה באה על חטא	
																		סבר לה כרבי אלעזר הקפר	
																		נזיר נמי חוטא הוא.	דאמר:[רבי אלעזר הקפר]
																		כשם כו'.	רבן גמליאל:
																		סופרים, הניחו לי ואדרשנה כמין חומר	תניא, אמר להן רבן גמליאל לחכמים:
																		היא האכילתו מעדני עולם לפיכך קרבנה מאכל בהמה	דשמעיה לר' מאיר דקאמר:
																		התינח עשירה, עניה מאי איכא למימר?	א"ל:[רבן גמליאל]
																		אלא, כשם שמעשיה מעשה בהמה, כך קרבנה מאכל בהמה.	[רבן גמליאל]
																		היה מביא פילי של חרס, ונותן לתוכה חצי לוג מים מן הכיור	[ת"ק]
																		רביעית, כשם שממעט בכתב כך ממעט במים.	רבי יהודה:
																		נכנס להיכל ופנה לימינו	

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	< מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	Oמעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

																סוטה-היה מביא	
																מימרא	מאן דאמר
												■				ומקום היה שם אמה על אמה, וטבלא של שיש וטבעת היתה קבועה בה כשהוא מגביה, ונוטל עפר מתחתיה ונותן כדי שיראה על המים, שנאמר: (במדבר ה) ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן ונתן אל המים.	
										■	◊					פילי של חרס חדשה, דברי רבי ישמעאל.	תנא:[רבי ישמעאל]
									^							מאי טעמא דרבי ישמעאל?	
								!			◊					גמר כלי כלי ממצורע, מה להלן חרס חדשה, אף כאן חרס חדשה.	
							^				◊					והתם מנלן?	
						!					◊					דכתיב: (ויקרא יד) ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים, מה מים חיים שלא נעשתה בהן מלאכה, אף כלי שלא נעשתה בו מלאכה.	
					¿											אי מה להלן מים חיים, אף כאן מים חיים	
				!												לרבי ישמעאל הכי נמי	
■		!	♦								◊					מי כיור - רבי ישמעאל אומר: מי מעיין הן	דאמר ר' יוחנן: [רבי ישמעאל]
■		!	♦								◊					משאר מימות הן.	חכמים:
						¿					◊					איכא למיפרך: מה למצורע שכן טעון עץ ארז ואזוב ושני תולעת	
						!					◊					אמר קרא: בכלי חרס, כלי שאמרתי לך כבר.	רבה:
										■	◊					לא שנו אלא שלא נתאכמו פניו, אבל נתאכמו פניו - פסולין. מאי טעמא? דומיא דמים, מה מים שלא נשתנו, אף כלי שלא נשתנה.	רבא:
									^		◊					נתאכמו, והחזירן לתוך כבשן האש ונתלבנו, מהו? מי אמרינן כיון דאידחו - אידחו, או דילמא כיון דהדור - הדור?	בעי רבא:
					■			¿			◊					עץ ארז ואזוב ושני תולעת שהפשיל בהן קופתו לאחוריו - פסולין	ת"ש, רבי אלעזר:
								¿								והא התם הדרי ומפשטי.	
						!					◊					התם דאיקלוף איקלופי.	
											■				<	נכנס להיכל ופנה לימינו וכו'.	
										^						מ"ט?	
									!		◊					כל פינות שאתה פונה, לא יהו אלא דרך ימין.	דאמר מר:
											■				<	מקום היה שם אמה כו'.	
										■	◊					ומן העפר אשר יהיה - יכול יתקן מבחוץ ויכניס? תלמוד לומר: בקרקע המשכן, אי בקרקע המשכן יכול יחפור בקרדומות? תלמוד לומר: אשר יהיה, הא כיצד? יש שם הבא, אין שם תן שם.	תנו רבנן:
									■		◊					ומן העפר אשר יהיה וגו' - מלמד, שהיה מתקן מבחוץ ומכניס	תניא אידך:
								♦	■		◊					בקרקע המשכן איסי בן יהודה אומר: להביא קרקע שילה, נוב וגבעון, ובית עולמים	[איסי בן יהודה]
								♦	■		◊					אינו צריך, ומה בטומאה קלה - לא חלק הכתוב, בטומאת אשת איש חמורה לא כ"ש א"כ, מה ת"ל בקרקע המשכן? שלא יביא מתוך קופתו.	איסי בן מנחם:
										^	◊					אין שם עפר מהו שיתן אפר?	איבעיא להו:
									■							אליבא דבית שמאי לא תיבעי לך	
								♦	■	■	◊					לא מצינו אפר שקרוי עפר	דאמרי:[בית שמאי]
										^						כי תיבעי לך - אליבא דבית הלל	
								♦	■	^	◊					מצינו אפר שקרוי עפר	דאמרי:[בית הלל]

■ מימרא-statement	♦ חולקים-disputants
¿ קושיא-challenge	◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
^ שאלה-question	> מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
! תירוץ-answer	O מעשה-story
■ ראיה-proof	**מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

																			סוטה-היה מביא
																			מימרא
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ									מאן דאמר
טז.		◊	^																מאי? אע"ג דאיקרי עפר - הכא בקרקע המשכן כתיב, או דילמא האי בקרקע המשכן - לכדאיסי בן יהודה ולכדאיסי בן מנחם הוא דאתי?
טז.		◊		!	■														ת"ש: דא"ר יוחנן משום ר' ישמעאל: בשלשה מקומות הלכה עוקבת מקרא:
טז.				!			■												התורה אמרה (ויקרא יז) בעפר, והלכה בכל דבר
טז.				!			■												התורה אמרה (במדבר ו) בתער, והלכה בכל דבר
טז.				!			■												התורה אמרה (דברים כד) ספר, והלכה בכל דבר
טז.		◊		!															ואם איתא, ליחשוב נמי האי
טז.		◊			¿														תנא ושייר.
טז.						¿													ומאי שייר דהאי שייר?
טז.		◊					!												שייר מצורע
טז.		◊					!	■											דתניא: (ויקרא יד) והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו - כלל, את ראשו ואת זקנו ואת גבות עיניו - פרט, ואת כל שערו יגלח - חזר וכלל, כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה פרט מפורש מקום כינוס שער ונראה, אף כל מקום כינוס שער ונראה מה רבי? רבי שיער הרגלים, מאי מיעט? מיעט דבית השחי ודכוליה גופיה
טז.		◊					!												והלכתא: מגלח כדלעת
טז.							!	■											דתנן: בא לו להקיף את המצורע - מעביר תער על כל בשרו
טז.							!	■											וביום השביעי מגלחו, תגלחת שניה כתגלחת ראשונה. וקתני סיפא:
טז.		◊						¿											רב נחמן בר יצחק: כי קא חשיב - הלכה עוקבת מקרא, הא עוקבת מדרבנן היא.
טז.		◊						¿											רב פפא: כי קא חשיב - הלכה עוקבת ועוקרת, הא עוקבת ומוספת היא.
טז.		◊						¿											רב אשי: הא מתניתא מני? רבי ישמעאל היא, דדריש כללי ופרטי כדלעת מני? ר"ע היא, דדריש ריבויי ומיעוטי
טז:								¿	■										דתניא: (ויקרא יד) והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו - ריבה, את ראשו ואת זקנו ואת גבות עיניו - מיעט, ואת כל שערו יגלח - חזר וריבה, ריבה ומיעט וריבה - ריבה הכל, מאי ריבה? ריבה דכוליה גופיה, ומאי מיעט? מיעט שיער שבתוך החוטם.
טז:			^																מאי הוי עלה?
טז:		◊		!	■														ת"ש, דאמר רב הונא בר אשי אמר רב: אין שם עפר, מביא רקבובית ירק ומקדש.
טז:		◊			¿														ולא היא, רקבובית ירק הוא דהואי עפר, אפר לא הואי עפר.
טז:	>	■																	כדי שיראה על המים.
טז:		◊	■																תנו רבנן: שלשה צריכין שיראו: עפר סוטה, ואפר פרה, ורוק יבמה
טז:		◊		■															משום רבי ישמעאל אמרו: אף דם צפור.
טז:					^														מאי טעמא דרבי ישמעאל?
טז:		◊				!													[רבי ישמעאל] דכתיב: (ויקרא יד) וטבל אותם בדם הצפור וגו'
טז:		◊				!	■												ותניא: בדם - יכול בדם ולא במים? ת"ל: במים, אי מים יכול במים ולא בדם? ת"ל: בדם, הא כיצד? מביא מים שדם ציפור ניכר בהן, וכמה? רביעית.
טז:							¿												ורבנן?
טז:		◊					!												[רבנן] ההוא לגופיה, דהכי קאמר רחמנא: אטביל בדם ובמים.
טז:								¿											ורבי ישמעאל?

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

OHR SOMAYACH אור שמח
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

Talmud Navigator

■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story **מקרא-key:**

																		סוטה-היה מביא	
																		מימרא	מאן דאמר
													¿					ורבי מאיר, מ"ש האי ה"י דמרבי ביה, ומאי שנא האי ה"י דמעיט ביה?	
												◊			!			ה"י דגביה דריבויא - ריבויא היא, ה"י דגביה דמיעוטא - מיעוטא.	
												◊				¿		והא לית ליה לר"מ מכלל לאו אתה שומע הן	
												◊			!			(במדבר ה) הנקי כתיב.	רבי תנחום:
												◊		■				איש ואשה, זכו - שכינה ביניהן, לא זכו - אש אוכלתן.	דריש ר"ע:
												◊		■				ודאשה עדיפא מדאיש, האי מצרף, והאי לא מצרף.	רבא:
												◊		■				מפני מה אמרה תורה: הבא עפר לסוטה? זכתה - יוצא ממנה בן כאברהם אבינו, דכתיב ביה (בראשית יח) עפר ואפר, לא זכתה - תחזור לעפרה.	רבא:
												◊		■				בשכר שאמר אברהם אבינו ואנכי עפר ואפר, זכו בניו לב' מצות: אפר פרה, ועפר סוטה.	דריש רבא:
												◊				¿		והאיכא נמי עפר כיסוי הדם	
												◊			!			התם הכשר מצוה איכא, הנאה ליכא.	
												◊		■				בשכר שאמר אברהם אבינו (בראשית יד) אם מחוט ועד שרוך נעל, זכו בניו לב' מצות: חוט של תכלת, ורצועה של תפלין.	דריש רבא:
																¿		בשלמא רצועה של תפלין, דכתיב: (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך	
												◊			■	¿		אלו תפלין שבראש	ותניא, ר"א הגדול:
																¿		אלא חוט של תכלת מאי היא?	
												◊			!		■	מה נשתנה תכלת מכל מיני צבעונין? מפני שהתכלת דומה לים, וים דומה לרקיע, ורקיע דומה לכסא הכבוד, שנאמר: (שמות כד) ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר, וכתיב: (יחזקאל א) כמראה אבן ספיר דמות כסא.	דתניא, היה ר"מ אומר:
		מ												■				אינו כותב לא על הלוח ולא על הנייר ולא על הדיפתרא - אלא על המגילה, שנאמר: (במדבר ה) בספר	
														■				ואינו כותב לא בקומוס ולא בקנקנתום ולא בכל דבר שרושם - אלא בדיו, שנאמר: (במדבר ה) ומחה, כתב שיכול למחות.	
														■				מגילת סוטה שכתבה בלילה - פסולה, מ"ט? אתיא תורה תורה, כתיב הכא: (במדבר ה)ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת, וכתיב התם: (דברים יז) על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט, מה משפט ביום, אף מגילת סוטה ביום	רבא:
														■				כתבה למפרע - פסולה, דכתיב: וכתב את האלות האלה, כי דכתיבא	[רבא]
														■				כתבה קודם שתקבל עליה שבועה - פסולה, שנאמר: והשביע ואחר כך וכתב	[רבא]
														■				כתבה איגרת - פסולה, בספר אמר רחמנא	[רבא]
														■				כתבה על שני דפין - פסולה, ספר אחד אמר רחמנא, ולא שנים ושלשה ספרים	[רבא]
														■				כתב אות אחת ומחק אות אחת, וכתב אות אחת ומחק אות אחת - פסולה, דכתיב: (במדבר ה) ועשה לה הכהן את כל התורה הזאת.	[רבא]